

relse nr. 816 af 30. oktober 1997 om hold af svin på friland er der fastsat nærmere regler om indhegninger til svin på friland, uvedkommendes adgang til disse svin og laboratorieundersøgelse af døde eller syge harer fundet på ejendommen. Bestemmelserne har til formål at begrænse smittespredning og bekæmpe husdyrsygdomme blandt svin, der holdes på friland.

Plantedirektoratets bekendtgørelse nr. 697 af 16. juni 2000, som ændret ved bekendtgørelse nr. 821 af 31. august 2000, om økologisk jordbrugsproduktion indeholder regler om, at alle dyr i økologisk husdyrproduktion året rundt skal have adgang til grovfoder, og at husdyrenes omgivelser skal udformes i overensstemmelse med de forskellige dyregruppers behov. Der stilles således krav om, at der er adgang til læ og skygge ved udendørs ophold og mulighed for at foretage hudpleje, ligesom alle dyr skal have adgang til udendørs græsarealer i sommerhalvåret - hvilket for svins vedkommende er præciseret til minimum 150 dage. Dog kan ung- og slagtesvin i stedet opstaldes i stier, hvor de året rundt har adgang til en løbegård eller andet udendørs areal af en vis størrelse, når de samtidig fodres med grovfoder efter ædelyst.

Ifølge bekendtgørelsen skal alle svin derudover have mulighed for at opholde sig i et trækfrit lejeareal, og indendørs liggearealer skal være tilstrækkeligt store og velforsynede med ren strøelse. Bekendtgørelsen indeholder desuden halekuperingsforbud for svin og krav om, at smågrise ikke må fravænnenes soen, før de er syv uger gamle.

2.3. Miljø- og Energiministeriet

Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 877 af 10. december 1998, som ændret ved bekendtgørelse nr. 755 af 30. september 1999 og bekendtgørelse nr. 677 af 5. juli 2000, om erhvervsmæssigt dyrehold, husdyrgødning, ensilage mv. indeholder en række krav ved erhvervsmæssigt dyrehold. Formålet med reglerne er at begrænse forurening og gener fra dyrehold. Der stilles bl.a. et såkaldt harmonikkrav. Harmonikkravet går ud på, at der skal være harmoni mellem antallet af dyr på bedriften og antallet af hektar jord til rådighed for dyrenes gødningsproduktion.

Reglerne sikrer dog ikke umiddelbart, at dyrene har adgang til hele dette areal, men alene at producenten skal have adgang til at sprede husdyrgødningen på et areal af en vis størrelse.

Med hjemmel i bekendtgørelsen kan Skov- og Naturstyrelsen efter indstilling fra bl.a. Landbrugets Rådgivningscenters afdeling for bygninger godkende, at visse anlæg og staldsystemer beskrevet i landbrugets byggeblade ikke behøver at overholde visse af

kravene i bekendtgørelsen. Der findes p.t. ét sådant byggeblad vedrørende udendørs sohold, som er ved at blive revideret. For at blive undtaget fra bekendtgørelsens krav til blandt andet indretningen af foldens bund er det således en betingelse, at man opfylder de krav, der stilles i byggebladet til foldens indretning og benyttelse.

Ifølge byggebladet om udendørs sohold skal søerne holdes i hytter, der kan flyttes rundt i foldene under hensyn til slitage på græsbevoksningen og fordeling af gødning i foldene, hvilket begrænser udvaskningen af kvælstof. Foldene skal have en tæt græsbevoksning, og marken skal som udgangspunkt kultiveres efter max. 12 måneders sohold, hvorefter der skal etableres en kvælstofforbrugende afgrøde på marken.

Når der er sohold på marken max. hvert andet år, kan dyretætheden være op til 3,4 DE (dyreenheder) pr. hektar i året med sohold, hvilket svarer til max. 15 søer pr. hektar ved 4 ugers fravæning af pattegrisene. I byggebladet anføres endvidere, at »Dyrene i hver fold forsynes med drikkevand via vandslange til drikkekrug med lukkeventil eller via daglig transport til truget med tankvogn.... I varme perioder har søer og orner behov for at kunne finde afkøling i et sølehel.«

3. Lovforslagets baggrund

Det fremgår af dyreværnslovens § 4, stk. 1, at justitsministeren kan fastsætte regler om dyrs opholdsarealer og opholdsrum og om inventaret heri. Efter § 4, stk. 2, kan regler vedrørende dyr i landbruget, der ikke beror på en forpligtelse af international karakter, alene fastsættes efter stk. 1, når reglerne er af mindre indgribende betydning.

Nærværende forslag beror ikke på en international forpligtelse, og forslaget indeholder regler af mere indgribende betydning. Derfor skønnes det ikke muligt inden for rammerne af den givne bemyndigelsesbestemmelse i dyreværnslovens § 4, stk. 1, jf. stk. 2, at fastsætte forslagens regler om udendørs hold af svin i form af administrative forskrifter.

3.1. Det Dyreetiske Råds udtalelse om svineproduktion

Det Dyreetiske Råd afgav i oktober 1993 en udtalelse om svineproduktion. Rådet udtalte sig primært om forskellige etisk betænkelige forhold i de moderne intensive produktionssystemer med indendørs hold af svin, hvor dyrene har meget ringe bevægelsesfrihed og få muligheder for at få opfyldt en række væsentlige behov. Rådet nævnte dog, at udendørs svineproduktion kunne være et alternativ, men at man endnu ikke havde tilstrækkelige erfaringer herom, f.eks. vedrø-